

Komisia uvádza, že táto právna úprava spôsobom udeľovania koncesie zvýhodňuje promotéra voči iným potenciálnym súťažiteľom z dvoch hľadísk. Po prvé, z procesného hľadiska je promotér automaticky vyzvaný k účasti na rokovacom konaní ohľadom udelenia koncesie bez toho, aby sa uskutočnilo akékoľvek porovnanie jeho ponuky a ponúk osôb zúčastnených na predchádzajúcich častiach verejnej súťaže. Teda ak aj budú v súvislosti s touto verejnou súťažou zaslané viac ako dve ponuky výhodnejšie ako pôvodná ponuka promotéra, napriek tomu sa zohľadnia len dve najlepšie ponuky a ponuka samotného promotéra. Po druhé, v materiálnom zmysle, je daná promotérovi možnosť zmeny jeho ponuky počas rokovacieho konania, uznaná verejnou správou, za účelom priznania prioritného postavenia v procese udeľovania koncesie.

Podľa názoru Komisie sú vyššie uvedené výhody priznané promotérovi nad potenciálnymi koncesionármi v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 54

⁽²⁾ Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 1

⁽³⁾ Ú. v. ES L 209 z 24.7.1992, s. 1

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 84

Odvolanie podané dňa 29. septembra 2004 zo strany The Sunrider Corporation proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 8. júla 2004 vo veci T-203/02 ⁽¹⁾, The Sunrider Corporation proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT); druhým účastníkom konania pred Odvolacím senátom ÚHVT bol Juan Espadafor Caba.

(Vec C-416/04 P)

(2004/C 300/55)

The Sunrider Corporation so sídlom v Torrance, Kalifornia (Spojené štáty) podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev 29. septembra 2004 odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 8. júla 2004 vo veci T-203/02, The Sunrider Corporation proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT); druhým účastníkom konania pred Odvolacím senátom ÚHVT bol Juan Espadafor Caba. Odvolateľa zastupuje A. Kockläuner, advokát.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil v celom rozsahu rozhodnutie Súdu prvého stupňa vo veci T-203/02 z 8. júla 2004 („napadnuté rozhodnutie“);
2. zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT) na náhradu trov konania pred Súdnym dvorom;
3. zrušil rozhodnutie Prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 8. apríla 2002 vo veci R 1046/2000-1;
4. zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT) na náhradu trov konania pred Súdom prvého stupňa a pred ÚHVT.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Odvolateľ tvrdí, že rozsudok Súdu prvého stupňa by mal byť zrušený z nasledujúcich dôvodov:

Porušenie článku 43 odsek 2 a 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva v spojení s článkom 15 odsek 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva (Neoprávnené používanie)

Súd prvého stupňa nesprávne vyložil článok 43 odseky 2 a 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva v spojení s článkom 15 odsek 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva v tom, že nesprávne zohľadnil používanie ochrannej známky treťou osobou.

V tomto ohľade Súd prvého stupňa nesprávne vyložil rozvrhnutie dôkazného bremena podľa v článku 15 odseky 1 a 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva. Súd prvého stupňa ďalej zohľadnil nepresvedčivé (implicitné) tvrdenia a dôkazy predložené namietateľom. Súd prvého stupňa sa navyše spoliehal na domnienky namiesto na spoľahlivé dôkazy. Nakoniec, Súd prvého stupňa mal preskúmať, či vo svetle všetkých faktických a právnych skutočností v čase prijatia rozhodnutia Súdom prvého stupňa mohlo byť právoplatne prijaté nové rozhodnutie s rovnakým výrokom ako v napadnutom rozhodnutí.

Porušenie článku 43 odsek 2 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva: Nedostatočný dôkaz namietanej ochrannej známky

Súd prvého stupňa ďalej porušil článok 43 odsek 2 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva v tom, že nesprávne vyložil pojem skutočného používania v zmysle článku 43 odsek 2 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva.

Súd prvého stupňa predovšetkým nedostatočne zohľadnil to, že:

— namietateľ predložil len tri faktúry za rok 1996 v celkovej hodnote nepresahujúcej 3 476,00 EUR;

- namietateľ predložil len dve faktúry za rok 1997 v celkovej hodnote nepresahujúcej 1 306,00 EUR;
- predmetný tovar bol lacným tovarom, teda tovarom masovej výroby a širokej spotreby;
- tento tovar bol pomerne ľahko predajný;
- predmetný tovar sa predával nanajvyšš jednému výlučnému zákazníkovi;

a že preto namietaná ochranná známka ES 372 221 „VITA-FRUIT“ nebola uvedená do skutočného používania v zmysle článku 43 odseky 2 a 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva, pretože jej používanie bolo občasné, príležitostné, minimálne a nezahŕňalo podstatnú časť územia, kde bola chránená.

Porušenie článku 8 odsek 1 písm. b) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva

Porovnávané ochranné známky okrem toho nie sú zameniteľne podobné vo vzťahu k tovarom „bylinkové a vitamínové nápoje“, pre ktoré je prihlasovaná ochranná známka č. 156422 „VITAFRUIT“. Predovšetkým tovary „bylinkové a vitamínové nápoje“ na jednej strane sú len vzdialene podobné „koncentrovaným ovocným šťavam“ na druhej strane, pretože majú len málo styčných bodov.

Toto sa zakladá na skutočnosti, že porovnávané tovary sa odlišujú s ohľadom na ich výrobné vlastnosti, suroviny, a okolnosti ich výroby, konkrétne strojové vybavenie, know-how a výrobné zariadenia, ktoré sú potrebné na výrobu predmetných tovarov. Porovnávané tovary sa okrem toho odlišujú, pokiaľ ide o spôsob ich používania, funkčné vlastnosti a spôsob distribúcie. Prípadné spoločné črty dotknutých tovarov sú preto prevážene ich odlišnosťami.

(¹) Ú. v. ES C 233, z 28.9.2002, s. 26

Odvolanie podané dňa 29. septembra 2004: la Regione Siciliana proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (tretia komora) z 8. júla 2004 vo veci T-341/02, Regione Siciliana proti Komisii Európskych spoločenstiev.

(Vec C-417/04 P)

(2004/C 300/56)

La Regione Siciliana podala na Súdny dvor Európskych spoločenstiev 29. septembra 2004 odvolanie proti uzneseniu Súdu

prvého stupňa Európskych spoločenstiev (tretia komora) z 8. júla 2004 vo veci T-341/02, la Regione Siciliana proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje Avvocatura dello Stato.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 8. júla 2004.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

- v bodoch 47, 48 a 49 uznesenia sa jasne uvádza, že právny základ súdneho rozhodnutia vychádza z článku 113 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, ktorý znie nasledovne: „Súd prvého stupňa môže kedykoľvek, v priebehu konania i bez návrhu, posúdiť či neexistuje prekážka konania z dôvodu verejného záujmu a nie je preto dôvod rozhodnúť“. V danom prípade súdny spis neuvádza žiadnu „prekážku konania z dôvodu verejného záujmu“, ktorá by mohla odôvodniť neprípustnosť, tak ako o tom rozhodol Súd prvého stupňa. Okrem iného, Súd prvého stupňa ani nevysvetlil aké sú a v čom spočívajú „prekážky konania z dôvodu verejného záujmu“, na základe ktorých je možné začať osobitné konanie uvedené v článku 113 rokovacieho poriadku. Úplná absencia odôvodnenia v tejto veci mala za následok vážne porušenie základných práv na obhajobu a zásady kontradiktórnosti,
- porušenie a chybné uplatnenie článku 230 ES vo vzťahu ku spôsobilosti Regione Siciliana procesne konať a následne porušenie základných práv na obhajobu,
- porušenie a chybné uplatnenie článku 4 ods. 1 prvý odsek nariadenia Rady (EHS) č. 2052 z 24. júna 1988 (¹) v znení neskorších zmien,
- porušenie článku 9 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 4253/88 z 18. decembra 1988 (²),
- vady odôvodnenia z titulu nesúvislosti a svojvoľnosti,
- vady odôvodnenia z titulu jeho protirečiacej, nelogickej povahy a absencie argumentácie.

(¹) Ú. v. ES L 185, z 15.7.1988

(²) Ú. v. ES L 374, z 31.12.1988